

Marcus 14: 48

.... als een misdadiger.

Overdenking op Witte Donderdag 2009

Open Hof Assen

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

'U bent er met zwaarden en knuppels op uitgetrokken om mij te arresteren, alsof ik een misdadiger ben!

Dat ene zinnetje tekent in zeker opzicht de hele situatie
Het onthult ons wie Jezus is en wat hij doet en wat er in de nacht van zijn arrestatie zijn verhoor en alles daarna heeft plaatsgevonden.

Allereerst spreekt er uit de woorden van de Here Jezus een verheven en Koninklijke rust.
De nacht is opeens vol dreiging en angst.
In het donker komt daar op eens een grote menigte met zwaarden en stokken met fakkels en lampen.

Een overval in de duisternis
Angstig en bedreigend.
Maar de Here Jezus is niet bang
Hij is er ten volle op voorbereid.
Ja, Hij is bang geweest.
Hij heeft even hiervoor over de grond gekronkeld van angst
Dodelijk bedroefd.

De weg van de volslagen duisternis.
De angst voor wat voor hemzelf het totaal ongekende is
Ja, Hij wist dat hij Gods toorn en onze schuld moest gaan dragen
Maar hoe moest hij die nog nooit zonden had gedaan weten wat dat zou betekenen.
Hij die nooit anders dan zijn vader had liefgehad en gehoorzaamd
Hij die niet kon leven, niets kon doen zonder zijn liefde zijn gemeenschap zijn instemming.
Altijd een met zijn vader
Nooit ook maar een spoortje van afstand van verwijdering.
Een in liefde.
Volmaakt
Ik en de vader zijn één, had Jezus gezegd.
Hij die rustte aan het hart van de Vader

En nu wist hij dat die eenheid verbroken zou worden
Dat in plaats van Gods liefde en instemming hij Gods boosheid en afkeuring ja verwerping zou moeten ondergaan.
Een groot zwart gat.
En zeg niet, ach Jezus was dus Gods zoon dus was het voor hem wel te doen, niet zo moeilijk.
Hij wist toch dat hij zou opstaan?

Wie dat zegt, miskent het lijden van de Here Jezus.
Juist omdat hij de zoon was, zou het moeten dragen van straf en schuld van oordeel en verwerping hem ongekend zwaar raken.
Juist omdat hij de beker in het volle bewustzijn tot de laatste druppel zou leegdrinken was zijn lijden zo groot.
Hij heeft alle zonder enige verdoving gedragen.

En Zijn enige zekerheid was het vertrouwen in de vader.
Ja, hij had elk moment uit het lijden kunnen wegstappen.
Hij was de zoon
Hij was en is God.
Een wenk en hij was uit alle lijden en duisternis en aanvechting weggestapt.

Maar hij bleef kiezen voor de weg van een zwak aangevochten en vertrappt mensenkind.
En op die weg had hij niets maar dan ook niets meer dan wat wij hebben: het woord van God.
Maar Jezus had dat woord in het besef dat de God van dat woord zich van hem zou afkeren.
Zijn lijden is onbeschrijfelijk geweest.
Hij die geen zonde heeft gekend is voor ons tot zonde gemaakt

Toen en daar in de hof van getsemane in het holst van de nacht heeft de Here Jezus zijn strijd gestreden en overwonnen.
Definitief gekozen voor de weg van de minste mens, en voor de weg van de vader van de gehoorzaamheid.
Niet mijn wil maar uw wil.
En toen Jezus zich had toevertrouwd aan de wil van zijn vader en aan de weg van zijn woord, toen werd hij sterk, toen nam hij het lijden in koninklijke rust en kracht op zich.
En daarvan laten de evangelisten ons getuige zijn.

Het zijn twee werelden die daar in de nacht in de hof op elkaar botsen
De wereld van de duisternis en de leugen en de wereld van de waarheid en het licht.

Judas - hoe huiveringwekkend dat een mens zo vervuld kan worden door de satan, de vader van de leugen, de vorst der duisternis.
Zijn vriend en rabbi, .
Drie jaar lang dag en nacht samen opgetrokken.
Alles gedeeld.
En dan dit verraad.
Ook zo volkomen misplaatst.
Waarom in het holst van de nacht
Waarom dit complot.
Judas wist beter.
De angst van Judas, dat Jezus weg zou rennen
Dat Jezus terug zou vechten:

‘Degene die ik kus, die is het. Neem hem gevangen en voer hem weg onder strenge bewaking.’

Dit slaat nergens op.
Jezus, zou niet vluchten of terugvechten.
Judas had wel begrepen dat Jezus helemaal geen vechtersbaas was.
Misschien dat dat wel verzet en haat had opgeroepen.

Het hele verraad van Judas was overbodig.
Want Jezus had al lang zelf ervoor gekozen om zich in de handen van de mensen uit te leveren
Dat was de stem van zijn vader ,de wil van God.

Maar het is de wereld van de leugen en het verraad
En die komt over Jezus heen
Het is naar de Schriften dat Jezus het verraad van zijn beste vriend moet ondervinden.

De verrader doet zijn werk en geeft Jezus een kus.
Wat een lijden voor de Here Jezus
Al zijn liefde had hij geïnvesteerd ook in Judas.
Wat een manifestatie van de macht van de duisternis dat zelfs een uit de kring van de twaalf gegrepen wordt door de leugen en het verraad.
Wat een pijn dat Jezus Judas niet heeft kunnen behouden.
Maar ook dat was de weg die hij moest gaan.
De weg van het moeten meemaken dat je vriend, je broeder je zuster verandert in een vreemde in een vijand
Een vijand van het licht.
Jezus heeft het meegemaakt.

Als de anderen Jezus grijpen, komt er een reactie van de discipelen: dit is voor hen het signaal om erop te gaan slaan.
Nu moeten ze tonen dat zij uit ander hout gesneden zijn dan Judas

Maar Jezus wil daar niets van weten.
Zijn weg is niet het verzet tegen de duisternis en de leugen
Zijn weg is zich overgeven aan alle leugen en alle duisternis.
Aan al het boze dat mensen verzinnen en doen en tegelijk waar mensen in verstrikt zitten.
Dat hij zich niet verzet maar overgeeft is een daad van grote liefde juist voor die mensen die hem grijpen.
Doordat hij zich niet verzet, laat hij hen niet in de steek in hun eigen duisternis.
Maar hij laat wel weten hoe duister zij zijn.
Want hij zegt:
Het is belachelijk om mij zo in het holst van de nacht te arresteren.
Je had me zo elke dag kunnen grijpen

Het is ook een signaal van totaal niet verstaan van wie Jezus echt is.
Hij wordt benaderd als de klassieke vechtmessias. De revolutionair. De terrorist die met geweld het koninkrijk wil vestigen.
Maar het koninkrijk van God komt niet met kracht en geweld maar met Gods geest.
En daarvan heeft Jezus drie jaar lang blijk gegeven.

Hij heeft geen geweld gebruikt
Hij heeft gepredikt
Hij heeft geleerd in de synagogen
En in de tempel
Hij heeft de mensen verteld van zijn hemelse vader en van zijn koninkrijk
Hij heeft harten willen raken en vangen.
Hij heeft Gods liefde getoond met wonderen van genezing en bevrijding.
Hij heeft laten zien wat de vader wil en wie de vader is.
Wat een miskennis van Gods koninkrijk, deze gewelddadige arrestatie.

Miskennis, maar ook wat moesten ze anders?
Ze konden hem niet overwinnen in het woord.
Geestelijk kregen ze hem niet klein.
Dus nu maken ze hem tot een misdadiger.
Door hem zo te arresteren creëren ze het beeld dat Jezus niet anders is geweest dan weer zo'n nep Messias. Zo ordinaire revolutionair die onrust veroorzaakt, mensen op drift jaagt en die alleen maar heel veel lijden en bloed te weeg brengt.
Jezus wordt tot misdadiger *gemaakt*.
Dat verdriet weerklinkt ook in zijn woord, waarom nou zo.
Wat is dit diep beledigend voor de |Here Jezus geweest.
Ja, maar het is de belediging die al opgetekend staat in de schrift.
Juist degene die God wil dienen
De echte knechten van God die worden gerekend tot de misdadigers die worden zwart gemaakt.
Deze belediging hoort bij de gang van Gods rijk in deze wereld
En het is een smaad die in het bijzonder over Jezus moest komen.

Er zit ook wel iets van een onthulling in Jezus woorden.
Waarom overvallen jullie mij als een bandiet in het holst van de nacht.
Waarom niet op klaarlichte dag/
Als jullie als de joodse leiders er zo van overtuigd waren dat Jezus totaal slecht was, dan hoefden ze hem toch niet zo in het duister en in het geniep te arresteren
Nu heeft de arrestatie iets van wat het daglicht niet kan verdragen.
Jezus wijst hen op hun eigen tegenstrijdigheid.
Miosscho9en wel hun eigen slechte geweten.
Dat is het griezelige.
Dat je weet dat je kunt weten dat het niet goed is en dat je er toch aan overgeeft.
De Joodse leiders hebben hun geweten dichtgeschroeid toen ze Jezus zo in de donkere nacht lieten overvallen
Ze hebben zichzelf wijsgemaakt dat hij een gevaarlijke revolutionair was, die alleen maar met list en geweld gepakt kon worden.
Hun duistere actie heeft iets van een zelfrechtvaardiging.
Zo werkt het dus.

Jezus maakt tenslotte duidelijk dat hij niet door hun list en bedrog in hun macht is geraakt.
Ook al lijkt het zo en willen ze het zo doen voorkomen.
In werkelijkheid is het Jezus die hier koninklijk alles leidt.

Niet zij pakken hem
Hij geeft zichzelf in hun handen
Het is zijn soevereine daad.

Nee, het is zijn gehoorzame daad.
Het is wat de bijbel hem heeft aangewezen.
Het is de wil van de vader die hij hier gehoorzaam laat geschieden.

Dat is het huiveringwekkende en aanbiddelijke tegelijk.
Het is het uur van de satan van de leugen van het onrecht van de duisternis.
Mensen die zich geheel overgeven aan het kwaad en het kwaad gehoorzamen en ten volle zich daarin uitleven.
De duivel die hier mensen maakt tot een speelbal in zijn spel van leugen en dreiging.
En tegelijk is het de Messias die met overgave ervoor kiest zich over te leveren in de handen van mensen, over te leveren in hun duisternis en zonde en bedrog.
En zo is het de wil van de vader om langs deze diepe en verborgen weg de wereld te verlossen uit de klauwen van de duisternis van leugen en onrecht.

Een weg die ons te diep is en die wij niet kunnen gaan

Dat blijkt uit de reactie van de leerlingen
Ze waren bereid te vechten
Zich te weer te stellen tegen duisternis en onrecht
Bereid om hun leven in te zetten voor de heer en zijn zaak.

Maar nu ze zien dat de heer geen weerstand biedt en zich overgeeft aan de duisternis

Dat kunnen ze niet meer verdagen
Dat breekt hun wil om te vechten
Dit maakt Jezus ook voor hen op dat moment onbegrijpelijk
Niet meer te volgen
Ze konden niet anders dan hem alleen laten en vluchten
Niet vluchten voor het gevaar
Nee.
vluchten voor Jezus.
Voor de onmogelijke weg die hij nu gaat.
Hij wordt voor hen een bitter raadsel.
En zo maken juist zij het jijden van de Here Jezus nog dieper.
Zelfs zijn beste vrienden laten hem los.
Niet uit lafheid
- was het maar lafheid -
Maar uit totaal onbegrip.
Uit afkeer.

Tot het laatste toe hebben ze gehoopt dat hij als de Messias en als overwinnaar tevoorschijn zou komen.

Deze totale overgave aan de duisternis is een breekpunt voor hun geloof.

Marcus vertelt als enige van die jonge man die naakt wegvlucht.
Oude tradities willen dat dit marcus zelf is geweest.
Zou kunnen.
In ieder geval wordt het verteld omdat het zo typerend is.

Van hun geloof en vertrouwen in hun heer is niets overgebleven
Ze moesten vluchten in al hun naaktheid.

En ook dat is Gods wil geweest.
Want wat Jezus moest doen.
Dat kon alleen hij
En hij alleen.

Hij moest gaan om de zonde van de wereld te dragen
De toorn van God incasseren
Om zo een verzoening en een verlossing te worden voor al onze zonden en van die van de
hele wereld.

Dat is ons behoud ook en juist als alles ons uit handen wordt geslagen.
Als ook wij iets meemaken van de onbegrijpelijke wegen die God gaat
Als we ontdekken hoe vatbaar we zijn voor de zonde en de leugen
Hoe schuldig we staan.

Wij kunnen verder
Enkel alleen dankzij Jezus
Hij is er – in al onze duisternis en schuld, in alle bedrog en onbegrijpelijkheid.
Hij is er als Verlosser, Verzoener
Als de weg de waarheid en het leven
En hij garandeert dat door brood en wijn, morgen.

Amen